

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרָאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרָאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינּוּ,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֵדָתִיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימוֹתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינִי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

וְאֶחָיו גְּרָמִיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
 דִּלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזִּרְעָא
 קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
 דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיְהִנָּם וְגו'.

וְתָא חָזִי, בְּכִלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
 לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדֵי
 בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סְגִי, דְהָא
 בְּלַחֲדוּי חֲדֵי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
 (מלאכי ב) וּזְרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנִיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
 אִיהוּ בְּשִׁפְתָא חֲדֵי, אִף עַל גַּב דִּלְאָא יְהִיב לְאַחְרָא,
 לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכְּתִיב
 פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קֹאֲמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
 שִׁפְתְּכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאָה
 נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שִׁפְתָא לֹא קֹאֲמַר.

וּבְגִינֵי כַּף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמַשׁוּם
 דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשִׁפְתָא, יְהִיב
 לִיהָ לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה,
 נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוּ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
 וּבְגִינֵי כַּף אֲקָרִי שִׁפְתָא. מַהוּ שִׁפְתָא. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
 כְּרִיד הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכָל סְטְרוּי.

הָבֵא. וּמַשׁוּם כַּף נְקִרְאָת שִׁפְתָא. מַה זֶה שִׁפְתָא? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
 מְכָל צְדָדִיו.

הַיְכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֵׁאִינוּ מִזִּרְע
 קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
 עָלָיו חֹמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
 - דִּין הַגִּיְהִנָּם וְכו'.

וּבֵא רְאֵה, בְּכָל שְׂאֵר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צְרִיף אָדָם
 לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעַנְיִים,
 וְאִם הוּא שְׁמַח לְבָדוּ וְלֹא
 נוֹתֵן לְעַנְיִים - עֲנִשׁוּ רַב,
 שְׁהָרִי לְבָדוּ שְׁמַח, וְלֹא נוֹתֵן
 שְׁמַחָה לְאַחַר. עָלָיו כְּתוּב
 (מלאכי ב) וּזְרִיתִי פָּרֵשׁ עַל
 פְּנִיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
 שְׁמַח בְּשִׁפְתָא, אִף עַל גַּב
 שְׁלֵא נוֹתֵן לְאַחַר - לֹא
 נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאֵר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׁכְּתוּב
 פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אֲמַר פָּרֵשׁ
 חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שִׁפְתְּכֶם.
 וְכְתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
 וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאָה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
 שִׁפְתָא לֹא אֲמַר.

וּמַשׁוּם כַּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמַשׁוּם שְׁכָל
 הָאֲמוּנָה נִמְצְאָת בְּשִׁפְתָא,
 נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׁמָה אַחְרָת,
 נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׁמָה שְׁכָל
 הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֻׁלִּים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגִין
 וּזְמַנִּין. בְּהֲדִין יוֹמָא, חֲתִיבָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהֲדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֲדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 331)

– פָּרָק טו –

נִפְלְאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי

(א) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הָיָה מְלַמֵּד בְּנִסִּים – 'שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי' גִּימַטְרִיא 'מַחִיָּה מֵתִים'
 הַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מֵאֲרִי דְסֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְקוּנִים וְכוּ', דְנִהִיר כָּל עַלְמָא בְּאוֹרֵייתָא
 (זֶהָר חֶלֶק א' דף קנ"ו.), הָיָה בְּעַל גַּס, וְכִמוֹ שְׁמַצָּאנוּ בְּמַסְכַּת מְעִילָה (דף י"ז.). שְׁקִרְאוּהוּ 'מְלַמֵּד
 בְּנִסִּים'.

וּבְמַסְכַּת שַׁבָּת (דף ל"ג): הוֹאִיל וְאֲתַרְחִישׁ נִסָּא.
 וּבַזֶּהָר חֶלֶק ב' (דף קמ"ט): בְּדִרָא דָא זְכוּתָא עֲלָאָה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן קָא עָבִיד לְאַתְחִיזָאָה נִסִּין עַל יְדוּי.
 וּבַזֶּהָר חֶלֶק ג' (דף ס"ד): אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: נְקוּם וְנִזְיִל דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲרַחִישׁ לָן בְּנִסִּין.
 וְשֵׁם (דף ר"א): אָמַר: יְדַעְנָא דוּדְאֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי לְמַרְחֵשׁ לִיָּה נִסָּא.
 וּבַזֶּהָר חֲדָשׁ (סוּף פְּרֻשַׁת תְּבוּאָה): זְכָאָה נִפְשָׁא דְבֵר יוֹחָאי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עָבִיד עֲמִיה נִסִּין.
 וּבַזֶּהָר חֶלֶק ב' (דף קצ"ח): קְדִישִׁין עֲלִיּוּנִין, דְסַבְּלִין תְּבִירוּ דְגוּפָא מֵאַתֵּר לְאַתֵּר עַל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דְזַכָּאִין אַתּוֹן לְמַעַבְדַּד לְכוּ נִסִּין וּפּוֹרְקָנִין. וּמִי לָנוּ גְדוּל מֵרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁסַבֵּל
 צַעַר מְעַרְהָ וְנִשְׁבַּר גּוּפוֹ לְקִנְיָתָהּ הַשֵּׁם צְבָאוֹת.
 וְעַתָּה מְקֻרֹב הַגִּיעַ לְיָדֵי מִנְחָה חֲדָשָׁה, סֵפֶר שַׁעַר יִשְׁשֻׁכָּר (לְרַבִּי חַיִּים אֶלְעָזָר שְׁפִירָא מְמוֹנְקָאמְשׁ וְצ"ל
 – מֵאֲמָרֵי חֲדָשׁ אִיר, מֵאֲמָר גַּל עֵינֵי אוֹת י') שְׁכַתְבָּ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי' גִּימַטְרִיא 'מַחִיָּה
 מֵתִים'.

(ב) 'אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ הוּי' ה' בְּגִימַטְרִיא 'רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי'
 'אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ הוּי' ה' (תְּהִלִּים לו' ז), גִּימַטְרִיא בְּדִיּוּק מִסֵּפֶר 'רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי'.
 (סֵפֶר מְגִדִּיל יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ אוֹת נ"ה, בְּשֵׁם הַרֵב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאֲרָנִים)

ספר אור הזהר (עמוד 332)

ג) הגעגועים של החבריא קדישא לרבי שמעון בן יוחאי

בזהר בכמה מקומות ששכחו החבריא את רבי שמעון בן יוחאי איתא ווי לדרא בד יסתלק, פוג עין ותשבת, והוא בחינת (שמות ל"א): "שבת וינפש", 'כיון ששבת וי אבדה נפש' (ביצה טז). הינו שמחמת גדל התענוג של הנפש יתרה שבא בשבת, על בן מתחילים תכף להתגעגע ולהצטרע על אבדת הנפש במוצאי שבת. בן החבריא, מחמת גדל התענוגים והשעשועים שקבלו מרבם רבי שמעון בן יוחאי, על בן תכף ומיד התחילו להתגעגע, ועלה על לבם צער ההסתלקות שיהיה להם.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

ד) בשמשבחים הרשב"י זכרונו לברכה, אזי מגלה אחר כך חדושי תורה

בכל מקום ששכחו החבריא את רבי שמעון בן יוחאי על שגלה להם סוד נפלא, תמצא שאחר כך אמר להם עוד חדושי תורה.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

ה) איך לוקחין חבריא כמו שהיה אצל רשב"י, והייתי גם בן תוחב ראשי ביניהם

פעם אחת דבר עמי ואמר כמתגעגע: איך לוקחין חבריא כמו שהיה אצל רבי שמעון בר יוחאי וכיוצא, ואני הייתי גם בן תוחב ראשי ביניהם וכו'.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות רפה)

ו) רבי "שמעון" בן יוחאי בחינת "ושמעו" הולך בכל המדינות

רבי שמעון בן יוחאי "שמה גרים" (ברכות ז'), כי שמעון בחינת (אסתר ט, ד) "ושמעו הולך בכל המדינות".

(ספר לקוטי הלכות סימני בהמה ותידי טהורה הלכה ד)

ז) בכח רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, יש כח אפלו למי שנופל לבחינת מקומות המטנפים לחפש ולבקש איה מקום כבודו עד שנתתקנין גם בן

בכח הצדיקים כמו רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, יש כח אפלו למי שנופל למקום שנופל לבחינת מקומות המטנפים, יש לו כח לחפש ולבקש איה מקום כבודו וכו' עד שעולה לבחינת איה, מאחר שכבר היו צדיקים אמתיים שזכו לאור הזה, על בן יש כח להנפלים לחפש ולבקש עד שנתתקנין גם בן, כי באמת עקר כחם על ידי הצדיק האמת שזכה לבחינת איה בקדשה, שזהו בחינת רבי שמעון בן יוחאי שזכה לרזין סתימין שהם בחינת איה.

(ספר לקוטי הלכות הלכות גבית חוב מהיתומים הלכה ג)

ח) בזה השם הקדוש "רבי שמעון בן יוחאי" כלול כל מעשיו שהיה שלש עשרה שנים במערה וחבר ספר הזהר, וכל המעשיות הנזכרים ממנו.

זה בחינת מעלת זכרון שמות הצדיקים, כי בהשם הקדוש של כל צדיק וצדיק, בו נכלל כל מהות הצדיק, כל צדקתו ותורתו ומעשיו הטובים וכל מעלותיו ומדרגותיו, כי השם הוא נפשו ונשמתו. ועל בן על ידי שמזכירין שם הצדיק, אנו ממשיכין עלינו קדשתו וזכותו, ועל ידי זה נזכה גם אנחנו לקדשה וטהרה ולשוב אליו יתברך.

למשל כשאנו מזכירין שם התנא רבי שמעון בן יוחאי, בזה השם כלול כל מעשיו זה התנא שהיה שלש עשרה שנים במערה וחבר ספר הזהר, וכל המעשיות הנזכרים ממנו, כלם כלולים בזה השם הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, וכן בשאר שמות הצדיקים. (ספר לקוטי הלכות - הלכות סעדה הלכה ד אות ו)

ט) רשב"י המשיך תקונים באלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא

... כל השמחה היא מה שזכינו שהיה צדיק וקדוש בזה שגלה תורה נוראה בזאת ותקן תקונים באלה בתורתו הקדושה, עד שעל ידי זה אנו בטוחים שלא תשכח התורה מפני זרענו, וזה גמר דיקא על ידי הסתלקותו, שאז דיקא תקן הפגם של תלמידי רבי עקיבא שמתו קדם זמנם, וגלה אז האדרא וזטא, מלבד מה שגלה כל ימי חייו האדרא רבא וספרא דצניעותא וכל ספר זהר הקדוש, שעל ידי כל זה המשיך תקונים באלה שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא על ידי תקון הצמצומים שתקן בחייו ובפרט ביום הסתלקותו הקדוש, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם.

(ספר לקוטי הלכות הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

